

امام صادق علیه السلام هرگاه قرآن را به دست می گرفت، قبل از گشودن و تلاوت آن، چنین دعا می کرد:

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَشْهَدُ اَنْ هٰذَا كِتٰبُكَ الْمُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِكَ عَلٰى رَسُوْلِكَ مُحَمَّدَ بْنِ عَبْدِاللهِ، وَ كَلَامُكَ النَّاطِقُ عَلٰى لِسَانِ نَبِيِّكَ، جَعَلْتَهُ هَادِيًا مِنْكَ اِلٰى خَلْقِكَ وَ حَبْلًا مُّتَّصِلًا فِيمَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ عِبَادِكَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ نَشَرْتُ عَهْدَكَ وَ كِتٰبَكَ، اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ نَظْرِيْ فِيْهِ عِبَادَةً، وَ قِرَاتِيْ فِيْهِ فِكْرًا، وَ فِكْرِيْ فِيْهِ اِعْتِبَارًا، وَ اجْعَلْنِيْ مِنْ اَتَّعِظُ بِبَيَانِ مَوَاعِظِكَ فِيْهِ وَ اجْتَنِبُ مَعَاصِيكَ، وَ لَا تَطْبَعُ عِنْدَ قِرَاتِيْ عَلٰى سَمْعِيْ، وَ لَا تَجْعَلْ عَلٰى بَصْرِيْ غِشَاوَةً، وَ لَا تَجْعَلْ قِرَاتِيْ قِرَاةً لَا تَدَّبَّرُ فِيْهَا، بَلْ اجْعَلْنِيْ اَتَدَّبَّرُ آيَاتِهِ وَ اَحْكَامَهُ، اَخِذًا بِشَرَائِعِ دِيْنِكَ، وَ لَا تَجْعَلْ نَظْرِيْ فِيْهِ غَفْلَةً وَ لَا قِرَاتِيْ هَذَرًا، اِنَّكَ اَنْتَ الرَّؤُوْفُ الرَّحِيْمُ.

(بحارالانوار، علامه مجلسی، ج ۹۲، ص ۲۰۷)

قرآن # بینه_ آیه ۱	سوره ی مبارکه ی بینه ؛ آیه ی شریفه ۱ : - اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ - بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ - لَمْ يَكُنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ مُنْفَكِّيْنَ حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ
فارسی =	پناه می برم به خدا از شیطان رانده شده - به نام خداوند بخشنده و مهربان کافران از اهل کتاب و مشرکان (می گفتند) ما دست از آئین خود بر نمی داریم تا دلیل روشنی برای ما بیاید!
ترکی =	الله ئا پناه آپاری رام شیطان رجیم نن - الله ئین رحمان و رحیم آدی نان (باشلئیر آم) - کتاب اهل ئین نن ا کس لر کی کافر الوب لار و مشرک لر (دئیر دی لر :) بیز (یول ئی میز دان) آیریل مئا رئیق حئی کی ا لاریچون « بینه » (بیر آیدین دلیل) گئله!

قرآن # بینه_ آیه ۲	سوره ی مبارکه ی بینه ؛ آیه ی شریفه ۲ : رَسُوْلٌ مِنَ اللّٰهِ يَتْلُوْا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً
فارسی =	پیامبری از سوی خدا که صحیفه های پاکی را بر ما بخواند.
ترکی =	بیر رسول ، الله دان ساری، مُطَهَّرَه صحیفه لرئى تلاوت ائلیه ،

قرآن # بینه_ آیه ۳	سوره ی مبارکه ی بینه ؛ آیه ی شریفه ۳ : فِيْهَا كُتُبٌ قِيْمَةٌ
فارسی =	و در آن نوشته های صحیح و پر ارزش باشد.

ترکی =	الأردا قیمت لی یازی لار آلا،
--------	------------------------------

قرآن # بینه_آیه ۴	سوره ی مبارکه ی بینه ؛ آیه ی شریفه ۴ : وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ
فارسی =	ولی اهل کتاب (در دین خدا) اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه دلیل روشن برای آنان آمد.
ترکی =	أ کس لر ئه کی کتاب (الهی) وئری نیب دی اختلاف ائله مئه دی لر إلیآ أَنَا ن سئورا کی الاریچون « بینه » (آیدین دلیل لر) گئل دی.

قرآن # بینه_آیه ۵	سوره ی مبارکه ی بینه ؛ آیه ی شریفه ۵ : وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ
فارسی =	در حالی که فرمان نیافته بودند جز آنکه خدا را بپرستند، و ایمان و عبادت را برای او از هرگونه شرکی خالص کنند، و حق گرا باشند، و نماز را برپا دارند، و زکات بپردازند؛ و این است آیین استوار و ثابت.
ترکی =	و الأار ئا أمر ألما میش دی إلیآ کی فقط الله اخلاص ئی نان عبادت ائلیه لر و دین حنیفی (شرک سئیز) ائلیه لر و نماز ئی اقامه ائلیه لر و زکات ئی وئره لر و بو قیمت لی (و ارزش لی) دین دی.

قرآن # بینه_آیه ۶	سوره ی مبارکه ی بینه ؛ آیه ی شریفه ۶ : إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ
فارسی =	کسانی از اهل کتاب که کفر ورزیده اند و [نیز] مشرکان در آتش دوزخند [و] در آن همواره می مانند اینانند که بدترین آفریدگانند
ترکی =	دوزدندی أ کس لر کی کتاب (الهی) اهل ئین نَن کافر اُلدی لار و مُشْرک لر (کی الله ئا شریک قائل دی لر) جهنم ئین عئوت ئین دا همشه لبق قالا جاق لار ، الأار هَمَن مخلوق لارین شرئی دی لر.

قرآن # بینه_آیه ۷	سوره ی مبارکه ی بینه ؛ آیه ی شریفه ۷ :
----------------------	--

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ	
(اما) کسانی که ایمان آوردند و اعمال صالح انجام دادند بهترین مخلوقات (خدا) هستند.	فارسی =
دوزدندی اُکس لر کی ایمان گتتیر دی لر و صالح لی ایش لرئی گعئور دی لر ، اُار هَمَن مخلوق لارئین یاخچی لاری دی لار.	ترکی =

سوره ی مبارکه ی بینه ؛ آیه ی شریفه ۸ :	قرآن
جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ	# بینه_آیه ۸
پاداش آنها نزد پروردگارشان باغهای بهشت جاویدان است که نهرها از زیر درختانش جاری است، همیشه در آن می مانند، هم خدا از آنها خشنود است و هم آنها از خدا خشنود، و این (مقام والا) برای کسی است که از پروردگارش بترسد.	فارسی =
اُار ئین جزا لاری ربّ ئی لرئی نین یانین دا بهشت ئین همشه لیک باغ لاری دی کی اُارین آت لارین نان نهر ئی لر (و چشمه سئو لاری) جاری دی ، اُردا همشه لیق قالا جاق لار ، « الله اُار دان راضی دی و اُار دا اُنان (الله دان) راضی دی لار ، بو (نعمت لر) اُکس ئیچون دی کی ربّ ئین نن قئور خیر (و اُنا خاشع دی).	ترکی =

صَدَقَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، وَ صَدَقَ وَ بَلَغَ رَسُولُهُ النَّبِيُّ الْكَرِيمُ، وَ نَحْنُ عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ وَالشَّاكِرِينَ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

امام صادق علیه السلام این گونه دعا می خواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي قَرَأْتُ مَا قَضَيْتَ لِي مِنْ كِتَابِكَ، الَّذِي أَنْزَلْتَهُ عَلَيَّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيَّ وَ رَحْمَتِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا، وَ لَكَ الشُّكْرُ وَالْمِنَّةُ عَلَيَّ مَا قَدَّرْتَ وَ وَفَّقْتَ .

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يُحِلُّ حَلَالَكَ، وَ يُحَرِّمُ حَرَامَكَ، وَ يَجْتَنِبُ مَعَاصِيكَ، وَ يُؤْمِنُ بِمُحْكَمِهِ وَ مُتَشَابِهِهِ وَ نَاسِخِهِ وَ مَسْخُوحِهِ، وَ اجْعَلْهُ لِي شِفَاءً وَ رَحْمَةً، وَ حِرْزاً وَ ذُخْرًا .

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي أَنْسَاءً فِي قَبْرِي ، وَ أَنْسَاءً فِي حَشْرِي ، وَ أَنْسَاءً فِي نَشْرِي ، وَ اجْعَلْهُ لِي بَرَكَهً بِكُلِّ آيَةٍ قَرَأْتُهَا، وَ ارْفَعْ لِي بِكُلِّ حَرْفٍ دَرَجَةً فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ، آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَ صَفِيِّكَ وَ نَجِيِّكَ وَ دَلِيلِكَ، وَ الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ، وَ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَلِيِّكَ وَ

خَلِيفَتِكَ مِنْ بَعْدِ رَسُولِكَ، وَ عَلَى أَوْصِيائِهِمَا الْمُسْتَحْفِظِينَ دِينِكَ الْمُسْتَوْدَعِينَ حَقَّكَ، وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ وَ
رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

(بحار الانوار، ج ٩٢، ص ٢٠٨)